

**ეკონომიკური თეორიის
თანაქვედროვე პრობლემები**

**საზოგადოებრივი პოლიტიკურ-ეკონომიკური
მეცნიერულ-თეორიული კრიზისის დაკლავა
საქართველოს სახელმწიფო ხელისუფლების
ბადაუღებელი ამოცანა***

ეთერ თაკვანძე
ეკონომიკის დოქტორი

უზენაესი კანონის – „ლაზარე“ მიხედვით, ადამიანური ღირსება არის კონკრეტულ ქვეყანაში მიღწეული, ეროვნული სულიერი ფასეულობა, რომელიც კონკრეტული პიროვნების საზოგადოებრივი თვითგანვითარების (კულტურა!) დონით განისაზღვრება. ამ მახასიათებლის როლი დამდეგი ორიათასწლეულის ადამიანის საზოგადოებრივი განვითარების საშუალო-ეროვნული დონის ფორმირებაში, უნდა ამაღლდეს მორიგი (მე-6) ორიათასწლეიანი ეტაპობრივი საფეხურით¹.

უზენაესი კანონის ეს მოთხოვნა სწორედ დამდეგი, ახალი ორიათასწლეულის დასაწყისში ბადებს საქართველოში (ლაზარეს ქვეყანა) შესაბამის, ახალ, კონკრეტულ სახელმწიფოებრივ ამოცანას, – რომ საზოგადოებრივი პოლიტიკურ-ეკონომიკური კულტურის ამგვარად ამაღლება, ამ საქმიანობის, თეორიული თუ ორგანიზაციული უზრუნველყოფის თვალსაზრისით, ქვეყანაში უკვე უნდა დაიწყოს.

ზემოაღნიშნული, ცხადია, გულისხმობს ქვეყნის ეკონომიკის ეროვნულ დემოკრატიულად გარდაქმნის დაწყებას: – საზოგადოებრივი პოლიტიკურ-ეკონომიკური პირობების შექმნას ადამიანების მხრიდან დიდსულოვნების გამოხატვისა და ადამიანური ღირსების გამომხატველი საქმიანობისა თუ ქმედებების ნახალისებისათვის; ქვეყანაში მასობრივი ინფორმაციის საშუალებების საზოგადოებრივად გამოყენებას, ინფორმაციის, როგორც საზოგადოებრივი შრომის პროდუქტის,

* იბეჭდება ავტორისეული სტილის დაცვით, დაჟინებული მოთხოვნით.
1 ამგვარი ამაღლების პროცესის თანმიმდევრულობის შესახებ. იხ. ჩვენი სტატიები, ჟურნ. „ეკონომიკა“ №7-8. 2004 წ. (სქემა). ასევე, №№10-12, 2010 წ. 7-8, 2011.

ეროვნულ-სახელმწიფოებრივად რეალიზებას; – დაწყებისათვის, ინფორმაციული მომსახურების საქმეში, და, შემდგომ, ასევე ზოგადად, ქვეყნის ეკონომიკაში, პრიორიტეტის გადატანას მატერიალისტურიდან (მოგება, ფულადი საზღვარი), არამატერიალისტური (ადამიანური ღირსება, პიროვნული საზოგადოებრივი ავტორიტეტი) ფასეულობების წარმოების ათვისება-განვითარებაზე და, რაც არსებითია, – ახალი **დროის**, იგივე, ახალი 2000-წლეულის, სწორად, რაციონალურად განაწილება-გამოყენებაზე.

არამატერიალისტურად ორიენტირებული ეკონომიკა, უზენაესი კანონის – „ლაზარე“ – მიხედვით, ეფუძნება ქვეყნის ბუნებრივი საწარმოო რესურსების ოთხი ძირითადი ჯგუფის (დრო, ადამიანური, სოციალური, გეოგრაფიული გარემო) სისტემურად და მუდმივად განვითარების მეთოდს – ოთხყაროს. ამასთან, ოთხყაროს ადამიანური რესურსების ჯგუფში მოიაზრება ახალი სიტყვა („მეორედ მოსული“ ქრისტიანულ-მართლმადიდებლური რელიგიური ცნობიერება – ქრისტე-სიტყვა); რამეთუ, ქრისტე-სიტყვა ქმნის ახალ სამეცნიერო-ინფორმაციულ წყაროს ქვეყნისა თუ მთლიანად დედამიწის სოციალურ-ეკონომიკური თვითგანვითარების ორიათასწლიანი ეტაპობრივობით განსაზღვრულობისა და საზოგადოებრივი მეცნიერების ოთხყაროს მეთოდზე დაყრდნობით, გააზრება განვითარებისათვის¹;

მოკლედ: სასძლო კაცის, ბ-ნი აკაკი ჯორჯაძის მიერ 1995 წლის 9 იანვრის 14⁰⁰ საათზე, საქართველოში გაცხადებული ქრისტე-სიტყვის, როგორც კანონზომიერი სოციალური მოვლენის და, როგორც ცოდნის ბუნებრივი წყაროს, სახელმწიფოს დონეზე ათვისებისათვის საჭირო პირველი ნაბიჯების გაკეთება, ამ მხრივ ქვეყანაში მიმდინარე საზოგადოებრივ-პოლიტიკური საქმიანობის მასობრივი ინფორმაციის საშუალებით მომსახურება, ამ საქმიანობის შესახებ სათანადო მეცნიერული თუ ჟურნალისტური ინფორმაციის მოძიება-რეალიზაციის ორგანიზება დღევანდელ საქართველოში, არის გარდაუვალი და გადაუდებელი სახელმწიფოებრივი ამოცანა. ეს, რომ ასეა, იკითხება თავად, ქრისტე-სიტყვაში; იკითხება იგი, მინიშნების სახით ისე, რომ ეს მინიშნებები გააზრებას მეცნიერული ლოგიკის ბაზაზე მოითხოვს.

ქვემოთ შევეცდებით, წარმოვაჩინოთ აღნიშნული მინიშნებები და, მეტ-ნაკლებად, – მათი გაზრებებიც:

¹ იხ. ჩვენი სტატიები, ჟურნ. „ეკონომიკა“, №10-12, 2010 და №11-12, 2011, გვ. 21.

ეკონომიკური თეორიის თანამედროვე პრობლემები

1. ქრისტიე-სიტყვაში მხილებულია ასტრო-ფიზიკური კანონზომიერება, – რომ მზის სისტემაში დედამიწის უსასრულოდ ბრუნვის ჟამთასვლაში, დამდეგი, ახალი ორიათასწლიანი ციკლის დაწყების დრო-ჟამი, წამების სიზუსტით ემთხვევა იმ დრო-ჟამს, როცა კოსმიურ სხეულთა ასტრო-ფიზიკურ სივრცეში (წყობა) ზოდიაქოს ნიშნის 12 თანავარსკვლავედის სისტემაში – მერწყულის თანავარსკვლავედში მზის სისტემის (დედამიწა) გადაადგილების ახალი 24000-წლიანი ციკლი დაიწყო;

ქრისტიანული წელთაღრიცხვით განსაზღვრული დროის ინტერვალებში ხსენებული ასტრო-ფიზიკური მოვლენების თანხვედრა, როგორც რეალობა, თანამედროვე ასტრო-ფიზიკური მეცნიერებისათვის სიახლე სულაც არ არის; იგი გამოხატავს სამყაროს (დედამიწა, მზე, ვარსკვლავები) ერთიანობას დროსა და სივრცეში. ეს ერთიანობა, როგორც არსებობის საყოველთაო კანონი, გულისხმობს რა სამყაროში სამივე ამ სისტემის დამოუკიდებელ თვითგანვითარებასაც, 2000-წლიანი სტაბილურობით მოითხოვს ჩვენი პლანეტის – დედამიწის – სოციალურ-ეკონომიკურად ბალანსირებულ თვითგანვითარებას, სწორედ, ზოდიაქოს ნიშნის თანავარსკვლავედთა სისტემის მოძრაობის 24000-წლიან ციკლში; მოითხოვს ამას კაცობრიობისაგან, ადამიანის საზოგადოებრივი (კეთილგონივრული) თვითგანვითარების დონის 2000-წლიანი ეტაპობრივი ამაღლების კვალობაზე, ერთაშორისი მშვიდობიანი ურთიერთობის ორგანიზების გზით. ამიტომ, სოციალური კანონზომიერების მიხედვით, ეს გზა ანუ, საზოგადოებრივი თვითშეგნების დონის 2000-წლიანი ეტაპობრივი ამაღლება, როგორც საზოგადოებრივი საქმიანობა, როგორც სამყაროს ერთიანობის დაცვის ფაქტორი, ბუნებრივად ექვემდებარება და გადის კიდევაც, შემონმება-დაზუსტება-განახლებას ორიათასწლიანი პერიოდულობით. ანუ, ეს ბუნებრივი სოციალური პროცესები – შემონმება-დაზუსტება-განახლება – რომლებიც ასტრო-ფიზიკური სხეულების მოძრაობის კანონებიდან გამომდინარე, ფიზიკურად, დადებით და უარყოფით ენერგიათა ურთიერთგანონასწორებულობის საფუძველზე, მიმდინარეობს ასტრო-ფიზიკურ სივრცეში, მოიცავს ადამიანის, ერის კაცობრიობის ყოველი ახალი ორიათასწლეულის დამდეგს ინფორმაციული წყაროთი – ახალი სიტყვით – აღჭურვის (უზრუნველყოფა) პროცესაც; იგი მოიცავს ამგვარი აღჭურვის, როგორც კანონზომიერი, ორიათასწლეულების მიჯნაზე გამეორებადი, სოციალური მოვლენის, დედამიწაზე

განხორციელების პროცესს. დროის ამ, მოცემულ ეტაპზე სწორედ ამგვარი კანონზომიერი სოციალური მოვლენა დაფიქსირდა დედამიწაზე, საქართველოში ქრისტიე-სიტყვის მოსვლით; დაფიქსირდა იგი სასძლო კაცის (ბ-ნი აკაკი ჯორჯაძე) მიერ ქრისტიე-სიტყვის მოსვლის შესახებ ინფორმაციის საზოგადოებრივად გაცხადების სახით, 1995 წლის 9 იანვრის 14⁰⁰საათზე¹.

აღნიშნული, ახალი, მეცნიერული ხასიათის ინფორმაცია კანონზომიერი სოციალური მოვლენის შესახებ, ნიშნავს იმას, რომ:

1.1. ქრისტიე-სიტყვა დამდეგი 2000-წლეულის ადამიანს მიანიშნებს **დროზე – ორიათასწლეულზე**; იგი მიანიშნებს იმაზე, – რომ ეს დრო ბუნებით, ასტრო-ფიზიკურად განსაზღვრული რესურსია ადამიანისა (ერი-კაცობრიობა), და, აქედან გამომდინარე, ქვეყნისა თუ დედამიწის თვითგანვითარება-თვითშენარჩუნებისათვის; – რომ დროის ამ ეტაპზე სამყაროს, როგორც დედამიწის თვითგანვითარების ბუნებრივი რესურსების სისტემას, ამ ახალი დროის დადგომასთან დაკავშირებით, ემატება თავად ამ დროის (2000-წლეული-ვადა) სახით, კიდევ ერთი კომპონენტი-რესურსი და ამითი, ადამიანისათვის შემეცნების ობიექტი ხდება უკვე ახალი სისტემა – ოთხყარო (დრო, დედამიწა, მზე, ვარსკვლავეთი); – შემეცნებისა, საიმისოდ, რომ მან თვითშემეცნება-თვითრეალიზაციის გზით, მუდმივად და მშვიდობიანად შეინარჩუნოს თავისი საცხოვრისი – ქვეყანა, დედამიწა;

1.2. დედამიწაზე ქრისტიანული წელთაღრიცხვის ახალი ორიათასწლეულის დაწყება (ახალი დრო), აითვლება ზუსტად იმ თარიღიდან (1995 წ. 9 იანვარი 14⁰⁰ საათი), როდესაც საქართველოში ქართველმა მწერალმა ბ-ნმა აკაკი ჯორჯაძემ, მასზე დაკისრებული სასძლო კაცის დანიშნულება-დატვირთვის (მისია) აღსრულების პროცესი, დააფიქსირა – როცა საზოგადოებრივობის წინაშე გაცხადდა ის, რომ საქართველოში „მეორედ მისვლა“ მოხდა. სხვა სიტყვებით: 2012 წ. 9 იანვრის 12⁰⁰ საათიდან, დედამიწაზე ახალი დრო – მორიგი (დამდეგი) ორიათასწლეული დაიწყო, – მისი მე-18 წელი მიმდინარეობს, მაგრამ ხსენებული ახალი სახელმწიფოებრივი ამოცანის არსებობას საქართველოს **ხელისუფლება ჯერ კიდევ არა სცნობს.**

1.3. ახალ სიტყვაში პიროვნებისათვის (სასძლო კაცი) განსაზღვრუ-

1 კანონზომიერება, რომლითაც მხილებულია (ახსნილია ამგვარი განახლების პროცესის დაწყებისა და მისი საქართველოდან ჩრდილოეთის მიმართულებით მსვლელობა) იკითხება გაზეთიდან „მეტი სინათლე“ №20 (იხ. ნახაზი), გვ. 2.

ეკონომიკური თეორიის თანამედროვე პრობლემები

ღია სოციალური მოთხოვნა, რომელიც გულისხმობს თავად სასძლო კაცის მიერ ამ სიტყვის დაუფლებასა და მოიცავს ამავე სიტყვის განსაზოგადოება-გავრცელების საზოგადოებრივ (მორალურ) მოვალეობებსაც; ეს ფაქტი, თავისთავად, მიანიშნებს იმაზე, რომ დედამიწაზე ადამიანის საზოგადოებრივი განვითარების საქმიანობა სოციალური კანონის მოთხოვნების შესაბამისად უნდა წარიმართოს; – რომ ადამიანურ საქმიანობაში მოიაზრება სათანადო (სათავისო) საზოგადოების შექმნა, ე.ი. საამისო – ნდობის, სიყვარულის, თანადგომის დამსახურება, შემოქმედებითი უნარების შემუშავება და პირადი პასუხისმგებლობა, მიღებული (მინიჭებული, მოპოვებული) საზოგადოებრივი უფლებების შესაბამისი საზოგადოებრივი მოვალეობებით ბალანსირების თვალსაზრისით; – ანუ, ყველა ადამიანი, ამგვარი ბალანსირების წესით და სიცოცხლის საშუალო ხანგრძლივობის, სავარაუდოდ, ასწელზე გათვლით, უნდა მონაწილეობდეს თავისი ქვეყნის საზოგადოებრივ თუ პოლიტიკურ-ეკონომიკურ საქმიანობაში, – ქმნიდეს და ტოვებდეს საკუთარი ცხოვრების წესით, კარგ მაგალითს პირადი მოდემის, სულ ცოტა, 20 თაობისათვის (20X100 = 2000);

1.4. ბ-ნი აკაკი ჯორჯაძის მიერ სასძლო-კაცის უფლება-მოვალეობის განცდა-გათავისება, როგორც რეალური ფაქტი, დღეისათვის, (როცა მის მიერ ამგვარი გადანყვეტილების მიღების დღიდან 17 წელი უკვე გავიდა), დადასტურებულია შესაბამისი ფიზიკური ქმედებებით; ამგვარი ქმედებები გამოხატულია თავად სასძლო კაცის – ბ-ნი აკაკი ჯორჯაძის მიერ და, ასევე, მისი თაოსნობით, ქვეყანაში განუღივრალი ადამიანის საზოგადოებრივი შრომის შედეგებში; აქ უნდა ვიგულისხმოთ: – მტკიცე და თანმიმდევრული პოლიტიკური პოზიცია, დასაწყისში, პ.გ. „მძლევისა“ და შემდგომ, ამ უკანასკნელის მემკვიდრე, პოლიტიკური თუ საზოგადოებრივი ორგანიზაციებისა, იმის თაობაზე, რომ ჟამთასვლის ამ ეტაპზე გარდაუვალია საქართველოში ეროვნული იდეოლოგიის ბაზაზე სახელმწიფოს აღმშენებლობა; – ამ პოზიციის არაერთგზის (2002 და 2007 წწ.) დადასტურება (დამტკიცება) სრულად საქართველოს ეროვნულ ყრილობებზე, რომლებიც ჩატარებული იყო ქვეყნის მოსახლეობის დიდი უმრავლესობის ხელმოწერებზე დაყრდნობით [ეს ყრილობები მოწვეული იყო პ.გ. „მძლეველის (2002 წ.) და „ეროვნული ფრონტის“ (2007 წ.) თაოსნობით]; – ამ შედეგებში უნდა ვიგულისხმოთ ისიც, რომ მსგავსი ხელმოწერების აქცია (მე-3 ცდა), რომელიც, ამჯერადაც, პ.გ. „ძველი-ახალი სიტყვის“ თაოსნობით

მიმდინარეობს, 2009 წლის მონაცემების მიხედვით, 1 მლნ-მდე ჩვენი ამომრჩევლის ხელმონერას ფლობს¹. აღნიშნული საზოგადოებრივი შრომის შედეგებიდან ვერ გამოვრიცხავთ იმ ფაქტსაც, რომ ქრისტი-სიტყვიდან გამომდინარე, ჩატარებულია გამოკვლევები საზოგადო-ებრივ პოლიტიკურ-ეკონომიკურ მეცნიერულ თეორიაში, რომლებიც თანმიმდევრულად, 1999-2012 წლებში დაიბეჭდა ჟ. „ეკონომიკაში“ და, რომლებიც, მთლიანობაში, წინამდებარე სტატიის საფუძველს წარმო-ადგენენ.

აღნიშნული საზოგადოებრივი საქმიანობა გაუმართლებელსა და უსაფუძლოს ხდის იმის მტკიცებას, რომ ქრისტი-სიტყვა, როგორც მოვლენა-ფაქტი, თითქოს სარწმუნო არ არის; ამისი რწმუნებისათვის, ახალი სიტყვა გვთავაზობს ბევრ სხვა, სარწმუნო და, იმავდროულად, მეცნიერულად ახსნად მინიშნებებსაც.

1.5. ის დრო, როდესაც სასძლო-კაცი, ბ-ნი აკაკი ჯორჯაძე საქარ-თველოს საზოგადოებრივობის წინაშე წარსდგა (1995 წ. 9 აპრილი, 14⁰⁰ ს.), ზუსტად ემთხვევა ბიბლიური ცნობების მიხედვით, დედამინაზე ქრისტი-შობიდან ათვლით, ორიათასი წლის დასრულების დროს; ამას-თან ჩვენი გამოკვლევებით, ქრისტი-სიტყვაში გამოაშკარავებულია იდენტურობა, ერთის მხრივ, ქრისტიანულ-მართლმადიდებლურ ცნო-ბიერებასა (ქართული ზნეობრივ-მორალური პრინციპები) და, მეორეს მხრივ, იმ კონკრეტულ სოციალურ მოთხოვნებს შორის, რომლებსაც უზენაესი კანონი – „ლაზარე“ განსაზღვრავს და, ამასთან, – რომელთა დაცვის აუცილებლობა (მართლზომიერება) დადასტურებულია ათას-წლოვანი ცხოვრების ქართული გამოცდილებით (ტრადიცია).

ანუ: ჩვენი რელიგიის ისტორიასთან სოციალური და საზოგადო-ებრივი მეცნიერების განვითარების საქმიანობის განუყრელობისა და ზემოხსენებული იდენტურობის წარმოჩინებით, ახალ სიტყვაში მინიშ-ნებულია ეროვნებებთან მიმართებაში; – ის სოციალური მოთხოვნა, რომ ქვეყანაში (რომელიც, თავისთავად, სისტემა-ოთხყაროა), პოლი-ტიკურ-ეკონომიკური სისტემა ეროვნულ-დემოკრატიულ იდეოლოგი-ურ თეორიაზე უნდა აიგოს; რამეთუ ეს იდეოლოგია თავისი არსით, ამ რელიგიური ცნობიერების იდენტურია.

1.6. გასული 4000 წლის მანძილზე ანუ, დაწყებული, ასე დავარქ-ვათ, „მოსეს ცნობიერებიდან“, შემდეგ უკვე „ქრისტეს ცნობიერებით“, ქრისტიანულ-მართლმადიდებლური რელიგიური ცნობიერება (ე.ი. ეროვნულ-დემოკრატიული იდეოლოგია) გახდა საფუძველი არა მხო-

¹ იხ. აკაკი ჯორჯაძე, „მომავლის პროგრამა“, თბ., 2009 წ. გვ. 25.

ეკონომიკური თეორიის თანამედროვე პრობლემები

ლოდ ქართული ეროვნული ცნობიერების ფორმირებისათვის¹. გასული 1700 წლის წინ (336-337 წწ.) იგი საქართველოში უკვე სახელმწიფოებრივი რელიგიის ფორმით ჩამოყალიბდა; დღეს კი, რაც ფაქტია ქრისტი-სიტყვის (წინამორბედთა მსგავსი სახელწოდებით, „აკაკის ცნობიერება“) მოსვლის კვალობაზე მოხდა ამ რელიგიური ცნობიერების შექმნა; – მოხდა შექმნა ამ რელიგიური ცნობიერების (მცნებები) ობიექტურ სოციალურ მოთხოვნებთან შესაბამისობის თუ იდენტურობის მხილების, ანუ ამ მოთხოვნების, როგორც კანონზომიერთა, წარმოჩინებისა და ახსნის ფორმით.

2. ხსენებული სამეცნიერო-საინფორმაციო წყარო, – რომ ორიათასწლიანი ციკლის (ამ ეტაპზე – 24000 წლიანი ციკლისაც) განახლება დედამიწაზე იწყება საქართველოს ტერიტორიაზე, მოიცავს ასევე სხვა ახალ ინფორმაციებსაც:

2.1. რელიგიის ისტორიიდან ცნობილი ორი პიროვნება (მოსე, იესო-ქრისტი), რომელთაც თავ-თავის დროზე ერგოთ, გაითავისეს და, კიდევაც ალასრულეს თავ-თავის ქვეყანაში თუ კაცობრიობის წინაშე, ქრისტიანულ-მართლმადიდებლური ცნობიერების განსაზოგადობა-გავრცელება-დანერგვის მორალური მოვალეობა (და, მამასადამე, ალასრულეს სოციალური კანონზომიერება „ლაზარეს“ იმდროინდელი მოთხოვნა), ყოფილან წარმომავლობით, ქართველები – ქართული გენის მატარებლები, საქართველოში მაცხოვრებლები.

2.2. კაცობრიობაში წმინდა წიგნად ცნობილი, „ბიბლია“ (დედანი) დაწერილია ქართულ ენაზე;

2.3. ამკარავდება (მხილებულია) ის, რომ ქართული დედა-ენა – ლაზარე, (რომლის ასო-ნიშნებითაც ახალ სიტყვაში ახსნილია ასტრო-ფიზიკური მეცნიერების თვალსაზრისით, სოციალური კანონზომიერება „ლაზარე“ და, მამასადამე), რომელსაც საერთაშორისო-საკაცობრიო დანიშნულება აქვს, არის ოდითგან დღემდე, იგნორირებული და დამცრობილი, – რომ ნამდვილად (როგორც ზოსიმე – მღვდელმა გვამცნო) „დამარხულ არს“ ქართულ ენაში დიდი რელიგიური, (მეცნიერებისათვის დღემდე მიუწვდომელი) საიდუმლო, რომელიც ქრისტი-სიტყვაში უზენაესი კანონის – „ლაზარე“ – სახით, დღეს იკითხება (ჩვენ ამოვიკითხეთ);

2.4. ამკარავდება ის, რომ ქართული ენა იტევს და იმარხავს ასტრო-

¹ რელიგიურ ცნობიერებაზე დაყრდნობით ადამიანის საზოგადოებრივი ცნობიერების მიზანმიმართული ფორმირების საკითხები განხილული გვაქვს ჟურნ. „ეკონომიკა“ №1-12, 2005 წ.

ფიზიკურად განსაზღვრულ, საკაცობრიო მნიშვნელობის მქონე სოციალურ-საკაცობრიო დანიშნულებას და, – რომ, მაშასადამე, ქართველი ერი, რომელიც უნდა ატარებდეს ამგვარი დანიშნულების აღმასრულებლის მორალურ მოვალეობას, დღეს უკვე ზემოთ (სათაური) ხსენებულ სახელმწიფო ამოცანისა და ამგვარი მორალური მოვალეობის შემსრულებელი უნდა გახდეს;

ასტრო-ფიზიკურ მოვლენებთან საზოგადოებრივი (ქართული) საქმიანობის დროში ერთიანობის (როგორც ერთიანი პროცესის) გააზრების ჩვენი ხედვა ასეთია:

2.5. იმ მომენტში, როცა საქართველოს დედაქალაქში, თბილისში ახალი სიტყვის (ქრისტე-სიტყვა) შესახებ სასძლო კაცის განაცხადის დრო-მომენტი დაფიქსირდა, მერწყულის თანავარსკვლავედის დედამინასთან (მზის სისტემა) მიმართების კუთხე 0°-დან დაიწყო, შემდგომ, მერწყულის სისტემაში დედამინის (საქართველო) შესვლის კვალობაზე, ეს კუთხე, ცხადია, გამოიკვეთა. გარკვეული დროის შემდეგ, როცა ამ მიმართების ცენტრი¹ საქართველოს ტერიტორიის ნახევარს გაცდებდა, ამ კუთხის ნიშნული თანმიმდევრულად ისევ 0°-ს დაუახლოვდება; ეს კი უკვე ის დროა, როცა ჩრდილოეთით-რუსეთის ტერიტორიასთან მერწყულის თანავარსკვლავედის სისტემის მიმართების კუთხის ფორმირება იწყება, ანუ, – როცა ასტროფიზიკურ სივრცეში მყისიერად დაფიქსირდება იმ ძირითადი დრო-ჟამის (ვადა!) დასრულება, რომელიც უზენაესითაა განსაზღვრული საქართველოსათვის; განსაზღვრულია ვადა ერის მხრიდან ქრისტე-სიტყვის რწმუნება-ალიარებისათვის და, მაშასადამე, როდიდანაც, უკვე დაწყებულია და მიმდინარეობს დღემდე, ჩვენი ერის დასჯის პროცესი; მიმდინარეობს დასჯა ქვეყანაში სოციალურ-ეკონომიკური დისბალანსის გაღრმავებისა და ერის რიცხოვნების სულ უფრო შემცირების თვალსაზრისით.

2.6. ზემოთ (პ.პ. 2.1-2.5) ჩამოწერილი კონკრეტული ინფორმაციული მასალები ქმნიან მეცნიერული ლოგიკით დასაბუთებულ, ბუნებრივ, ე.ი. მყარ, საფუძველს იმისი შემეცნება-რწმუნებისათვის, რომ ქართველი ერის მიმართ განსაზღვრულია კონკრეტული სოციალური დანიშნულება (ეროვნულ-საკაცობრიო მისია), – ის, რომ ქართველმა ერმა და მაშასადამე, საქართველო-სახელმწიფომ, პირველმა უნდა მიიღოს, გაითავისოს გაიცნობიეროს და, გაავრცელოს დანარჩენ კაცობრიობაში, ქრისტე-სიტყვა; – ეს მასალები მყარ საფუძველს ქმნიან

1 მიმართების ცენტრი (მიზიდულობის ცენტრი) – ადგილი, საიდანაც ურთიერთთან მიმართებაში მყოფ ორ სხეულს შორის, მანძილი უმოკლესია.

ეკონომიკური თეორიის თანამედროვე პრობლემები

იმისი გააზრებისათვისაც, რომ დღეს, ამ სახელმწიფოებრივი ამოცანის გადანყვეტა დაგვიანებულია დიდნილად, – რომ იგი საშური რათა აღნიშნული სასჯელი სასიკვდილო არ გახდეს.

2.7. რეალობა (მადლობა ღმერთს) ის, რომ ქართველი კაცის, ბ-ნი აკაკი ჯორჯაძის სულში აღმოჩნდა ის ძალა, რომელიც სანყისში მოეთხოვებოდა სასძლო კაცს; ფაქტია ისიც, რომ ამ რეალობის კვალობაზე, მოხერხდა და დღეისათვის უკვე მოძიებულია დღევანდელი ადამიანის აზროვნების გასწორებისათვის აუცილებელი იდეოლოგიური ბაზა (სოციალური კანონზომიერება – „ლაზარე“); გარდა ამისა, ქვეყანაში ფაქტიურად მომზადებულია და არსებობს (ხელმონერებით დადასტურებულია) საზოგადოებრივი მოთხოვნილების დომინანტი რომლითაც თვისობრივად, დაფიქსირებულია ქვეყანაში ამ იდეოლოგიის სახელმწიფოებრივი რეალიზაციის პოლიტიკური ნება; ყველაფერი ეს (და, არა მხოლოდ ეს). უთუოდ, არის ნიშანი-საფუძველი იმისათვის, რომ ჩვენი ქვეყნისათვის ჯერ კიდევ არსებობს შანსი ზემოთ (სათაურში) დასახელებული სახელმწიფოებრივი ამოცანის დადებითად გადანყვეტისათვის¹. ცხადია, სხვა საკითხია ის, რომ დღევანდელ საქართველოში მეტად პრობლემური შეიქმნა ამ შანსის გამოყენება;

2.8. მიუხედავად იმისა, რომ საქართველოში ქრისტიანულ-მართლმადიდებელი ეკლესიის მრევლი მოსახლეობის დიდი უმრავლესობაა (70-80%), დღეს მაინც ვერ ხერხდება ქვეყანაში ამ სარწმუნოების შენარჩუნების მდგომარეობის ნარმოჩინება და ოფიციალურად (სახელმწიფოებრივად) დაფიქსირება, (რითაც დაფიქსირდებოდა ერის პოლიტიკური ნება ეროვნული იდეოლოგიის არჩევის თვალსაზრისით). თუმცა ზემოხსენებული ხელმომწერთა დომინანტის სახით, ეს მდგომარეობა, თვისებრივად, როგორც ზემოთ აღვნიშნეთ, კიდევაც, დაფიქსირებულია. ოფიციალურად ვერ ხერხდება იგი, გამომდინარე იქიდან, რომ ჩვენი სახელმწიფოებრივი ხელისუფლების მიერ სახელმძღვანელოდ მიღებული და გატარებული პოლიტიკურ-ეკონომიკური კურსი ანუ კაპიტალისტური იდეოლოგია, რომლისთვისაც პრიორიტეტულია ქვეყანაში კერძო კაპიტალისტური საკუთრების დაცვა, ამ სიმართლის გამჟღავნებას გამორიცხავს; მასობრივი ინფორმაციის საშუალებები (რომლებიც კერძო მესაკუთრეების „ტყვეობაშია“ მოქცეული), ქვეყანაში ეროვნული იდეოლოგიის დაკანონება-დამკვიდრების საქმეს არ მოემსახურება, რამეთუ მესაკუთრეები აღნიშნულ პრიორიტეტს იცავენ (ებლაუჭებიან).

¹ იხ. ჩვენი სტატია ჟურნ. „ეკონომიკა“ №1-2, 2012 წ.

ანუ: მატერიალიზმი (კაპიტალიზმი), როგორც ერის, კაცობრიობის (ქვეყნის, დედამიწის) თვითგანვითარების იდეოლოგია, ჩვენს პლანეტაზე გასულ 2000-წლეულში ასე რომ დამკვიდრდა, ამ ეტაპზე უპირისპირდება და, ფაქტიურად, გამორიცხავს თვითგანვითარების გახანგრძლივების საქმეს; – გამორიცხავს ზემოხსენებული შანსის გამოყენებას. ე.ი. კაპიტალიზმზე აგებული სახელმწიფოებრივი სისტემა უარყოფს ერის, შესაბამისად, კაცობრიობის თვითგანვითარებას, – უარყოფს დედამიწაზე სოციალურ-ეკონომიკური ბალანსის სტაბილურად დაცვის ასტრო-ფიზიკურ მოთხოვნას. სახელმწიფოებრივი კრიზისი აქ ვლინდება უკვე, როგორც სოციალური კატასტროფის წინაპირობა; ამგვარი კატასტროფის გარდაუვალობა, რომელიც თავისთავად, საზოგადოებრივი მეცნიერების იგნორირების თანმხლები შედეგია, ააშკარავებს საქართველოს წინაშე დღეს მდგარი, სათაურში დასახელებული, ახალი სახელმწიფოებრივი ამოცანის გადაწყვეტის გადაუდებლობას; წინა პლანზე აყენებს ქვეყნის საზოგადოებრივი მაუწყებლობის გახსნისა და ახალ სიტყვასთან დაკავშირებული სხვა აუცილებელი საქმიანობების დროულად ორგანიზების საქმეს.

3. მერწყულის თანავარსკვლავედის დედამიწასთან მიმართების კუთხის სიდიდე (პლანეტების ურთიერთმიზიდულობის ძალა), განსაზღვრულია რა მოცემული ქვეყნის კონტინენტური მდებარეობისა და ფიზიკურ-გეოგრაფიული საზღვრებით, განსაზღვრავს ამ ქვეყანაში სასიცოცხლო ბუნებრივი პირობების თავისებურებას. ეს ნიშნავს იმას, რომ დედამიწაზე სოციალურ-ეკონომიკურად ბალანსირებული თვითგანვითარების საზოგადოებრივი საქმიანობა ამ ქვეყნის მდებარეობისა და ფიზიკურ-გეოგრაფიული საზღვრებიდან გამომდინარე უნდა განისაზღვროს, ხოლო ამ პირობების შემეცნება-გამოყენება, დაცვა და ორიათასი წლის მანძილზე შენარჩუნება ადგილობრივი მკვიდრი ერის საარსებო მისიაა.

3.1. აღნიშნული მისია, როგორც სახელმწიფოებრივი საქმიანობა, გულისხმობს უპირველესად, ერის (შემოქმედებითად მოაზროვნე სუბიექტი) თვითშემოქმედებას; – ეროვნული სისხლის (გენი), როგორც ეროვნულ-საკაცობრიო-ფასეულობისა და სულიერ-მატერიალური არსის, პრიორიტეტულად განვითარებას და ეკოლოგიურად დაცვას; აქ მოიაზრება ადამიანში ეროვნული სისხლის მემკვიდრეობითი თანმიმდევრულობით დაცვა საზოგადოებრივ-სოციალურ წარმონაქმნებში – ოჯახი, გვარი, ტომი; ანუ, მოითხოვება ქვეყნებში სოციალურ-ეკონომიკურად ბალანსირებული, ისეთი სტრატეგიული მნიშვნე-

ეკონომიკური თეორიის თანამედროვე პრობლემები

ნელობის მქონე სახელმწიფოებრივი მეურნეობრივი სტრუქტურების შექმნა, რომლებიც თავის თავზე აიღებენ ოჯახის მიმართ ადამიანთა ერთსულოვნების წარმოება-დაცვას; – ოჯახში და შესაბამისად, საზოგადოებაში გენდერული თანასწორობის დაცვას.

3.2. გენდერული თანასწორობის ანუ მეუღლეების (მამაკაცი, დედა-კაცი – ქმარი, ცოლი) თანასწორუფლებიანობის დაცვა ოჯახურ ურთიერთობებში და, მეტადრე შვილებთან მიმართებაში, საზოგადოებრივი მეცნიერების თვალსაზრისით, მოეთხოვება, მეტწილად, ქმარს (მამაკაცი – ძლიერი სქესი); ამგვარი მამაკაცური საზოგადოებრივი პასუხისმგებლობა გაპირობებულია ფართო აზროვნების, წინდახედულებისა და ნებისყოფის გამორჩეული უნარებით, რომლებიც სოციალური ბუნებითაა დამახასიათებელი ძლიერი სქესისათვის, მაგრამ, რომლებიც მან ქვეყანაში ადამიანის აღზრდის საქმიანობის სათანადოდ ორგანიზების პირობებში, თვითონ უნდა გამოიმუშავოს, განვიტაროს; მამაკაცის ამგვარი უნარიანობა, განსაზღვრავს მის საზოგადოებრივ უფლებას – იჩენდეს საკუთარი ოჯახის შექმნის თვალსაზრისით, ინიციატივას თავის რჩეულ მომავალ საცოლესთან მიმართებაში; ხოლო ეს უფლება, თავისთავად განსაზღვრავს უკვე, მის მოვალეობას (პასუხისმგებლობა) – დაელოდოს (დაეყრდნოს) მისი რჩეულის გადანყვებილებას, ამ უკანასკნელთან დაქორწინების საქმეში. ანუ, სოციალური მოთხოვნებიდან გამომდინარე, – მამაკაცია ვალდებული დააზღვიოს და შესაბამისად დაიცვას თავისი დაქორწინების საქმე ყოველგვარი უთანხმოებისაგან და პირობითობისაგან – პასუხი აგოს ოჯახში ცოლ-ქმრული ურთიერთობების შენარჩუნებაზე სიცოცხლის მანძილზე.

3.3. ეროვნული გენის ეკოლოგიურად დაცვა ოთხყარო-რესურსების ბაზაზე მოიცავს საერთაშორისო ურთიერთობებში ამ რესურსებზე ეროვნული საკუთრების უფლების მოძიება-დაუფლებას; ანუ, ოთხი რესურს ჯგუფის სისტემური ათვისება, დაცვა, გამოყენება, განვითარება და, ზოგადად, ოთხყაროს მუდმივად შენარჩუნების სოციალური მოთხოვნა განსაზღვრავს საერთაშორისო პოლიტიკურ-ეკონომიკურ სისტემაში ყველა (დიდი და მცირე) ქვეყანა-სახელმწიფოს თანაბარუფლებიანობის სოციალურ მოთხოვნას.

3.4. ქვეყანაში ადამიანური რესურსის განვითარება გულისხმობს ადგილობრივი ერის მშობლიური ენის, ე.ი. მშობლიური გენის მუდმივად შენარჩუნებას.

ეს საქმიანობა, გულისხმობს რა ადამიანებს (მამაკაცი და ქალი) შორის სიყვარულს, შერეულ ქორწინებასაც მოიცავს და საჭიროებს

შესაბამისი უფლების დაცვის სახელმწიფოებრივად ორგანიზებას. ამგვარი ქორწინება ქრისტიანულ-მართლმადიდებლური ზნეობრივ-მორალური პრინციპების მიხედვით, გულისხმობს სისხლით მემკვიდრე შთამომავლების მამის გვარზე გატარების (აღრიცხვა) ტრადიციულ წესს. კანონზომიერება „ლაზარე“, ამ წესს წარმოადგენს რა სოციალური მოთხოვნის იდენტიურად, მიანიშნებს მართლზომიერებას (ეკოლოგიურად განონასწორებულობა) იმისი, რომ სახელმწიფოებრივად უნდა იყოს განსაზღვრული და დაცული ოჯახური ცხოვრების ქართული ეროვნული წესები; – ისინი რომლებიც შეეხება: ოჯახში მამის გვარის, როგორც ეროვნული სტრუქტურული ერთეულის, განსაზღვრას შვილების აღზრდის საქმეში მამისეული ოჯახური გარემოს შექმნისა და დაცვა-შენარჩუნების, შერეული ქორწინების წყვილთა თანაცხოვრების ადგილად მამაკაცის მშობლიური ოჯახური გარემოს განსაზღვრის, ამ წყვილის შთამომავლებისათვის, მათი მამისეული სამშობლო-ქვეყანაზე მემკვიდრეობის უფლების დამსახურება-დაცვასთან დაკავშირებულ და სხვ. საქმიანობას; – სახელმწიფოებრივად იყოს დაცული სისხლით მემკვიდრეობაზე, თუ მატერიალურ მემკვიდრეობაზე ადამიანის ეროვნული უფლების დაუფლება-დამსახურებისა და ამ უფლების მისი შესაბამისი ეროვნული მოვალეობებით დაბალანსების სოციალური მოთხოვნა, რომელსაც „ლაზარე“ განსაზღვრავს.

3.5. ადამიანის ეროვნული უფლება, როგორც ქვეყანაში დაკანონებული სახელმწიფოებრივი ნორმა, გამორიცხავს ამ ქვეყანაში (ე.ი. ზოგადად, მსოფლიოში) ადამიანის თვითგანვითარების თვალსაზრისით და, საერთოდაც, საზოგადოების დაყოფას ისეთ ჯგუფებად, როგორცაა მდიდრები და ღარიბები; თუ კი კონკრეტული ადამიანი არის მოცემული ერის გენის მატარებელი, მას მხოლოდ თავისი კულტურული განვითარების დონიდან (ეროვნული ღირსება, სულიერი მდგომარეობა) გამომდინარე ძალუძს იყოს ამ ერის კულტურის გამაგრძელებელი. საზოგადოების მდიდრებად და ღარიბებად დაყოფა ის ხელოვნური (არა სოციალური) ქმედებაა, რომელიც, უპირისპირდება რა ქვეყნის მაცხოვრებელი ყოველი ადამიანის თვითგანვითარების ეროვნულ უფლებებს, პირობებს ქმნის ეროვნული გენის უკუგანვითარებისათვის. ამასთან, ქვეყნის ბუნებრივი სიმდიდრეები, მეტადრე, სოციალური კულტურა და შენარჩუნებული თუ განვითარებული საცხოვრებელი პირობები არის მთელი ერის ისტორიული შემოქმედებითი შრომის ნაყოფი და, შესაბამისად, იგი ამ კონკრეტული ერისთვისაა უპირველესად, ეროვნული ფასეულობა; ადამიანის ეროვნული უფლებების

ეკონომიკური თეორიის თანამედროვე პრობლემები

სახელმწიფოებრივი დაცვა, გულისხმობს რა ქვეყანაში შრომის ორგანიზებას საზოგადოებრივ მეცნიერებაზე დაყრდნობით, უნდა ქმნიდეს პირობებს მთელს მოსახლეობაში, ყოველი ადამიანისათვის უნარის შესაბამისად კვალიფიცირებისა და პირადი შრომის შედეგების მიხედვით თითოეულის სულიერ-მატერიალური მოთხოვნილებების დაკმაყოფილებისათვის; – ქმნიდეს ამგვარ პირობებს, გამომდინარე ქვეყანაში მიღწეულ საზოგადოებრივ-ეკონომიკური განვითარების საშუალო დონიდან.

3.6. აშკარაა ის რეალობა, რომ სიცოცხლის გამანადგურებელი, ბუნებრივი სტიქიური მოვლენების შემოტევები დედამიწაზე, ამ ბოლო წლებში, ცალკეულ ქვეყნებში და, ზოგადად, კაცობრიობასთან მიმართებაში, მეტად შემაშფოთებელია; ნიშანდობლივია, რომ სასიცოცხლო პირობების შენარჩუნების თვალსაზრისით, ამგვარი შემოტევები საქართველოში, ჯერ-ჯერობით, არის, როგორც იტყვიან, მხოლოდ მიზეზული. ვერ ვიტყვით იმას, რომ ჩვენთან ზამთარი, გაზაფხული, ზაფხული თუ შემოდგომა ამ ხანებში მეტისმეტად უჩვეულო იყო. მაგრამ, ფაქტია ის, რომ სოციალურ-ეკონომიკური დისბალანსი საქართველოში დღით-დღე ღრმავდება, – რომ სოციალურად დაუცველი მოსახლეობის რიცხვი პიკს აღწევს და სულ უფრო იზრდება. ე.ი. პრობლემები აღნიშნული ბალანსისა და ცხოვრების პირობების შექმნა-შენარჩუნების თვალსაზრისით, გაპირობებულია ადამიანური ფაქტორით. აქ კი, სამთავრობო ხელისუფლების, არასამთავრობო ორგანიზაციების, – უფრო გამოკვეთილად, – პოლიტიკური სუბიექტების („პოზიცია-ოპოზიცია“) „ღვანლი“ ლომის წილია. გაპირობებულია ამგვარი „ნაღვანი“ იმითი, რომ თავად ამ მოღვაწეთა საქმიანობაა ჩაკეტილი ანტი-ეროვნული, ე.ი. ანტი-საზოგადოებრივი, იგივე, ანტი ადამიანური ან, ასე ვთქვათ, არასაზოგადოებრივ-მეცნიერული იდეოლოგიის ჩარჩოში. ეს „ჩარჩო“, რომელიც პრიორიტეტულად იცავს კერძო (კაპიტალისტურ) საკუთრებას მატერიალურ სიმდიდრეზე (ფულზე, კაპიტალზე), სწორედ ამ საკუთრებისა და ამ პრიორიტეტის შენარჩუნების მიზნით, ნებით თუ უნებლიედ, სწირავს (ანადგურებს) თავად ადამიანს (ერი, კაცობრიობა).

ანუ: ახალი სიტყვიდან გამომდინარე, მხილებულია რა ზემოაღნიშნული სოციალურ-ეკონომიკური თუ საზოგადოებრივ-პოლიტიკური კრიზისების მიზეზი კაპიტალისტური იდეოლოგიის სახით, მეცნიერულად საბუთდება ის მცნება, რომ „შემთხვევით არაფერი ხდება“; ამითივე დამონმებულია და ახსნილია ის ბიბლიური მინიშნებაც, რომ

„საქართველო ღვთისმშობლის წილხვედრი ქვეყანაა“; – რომ ღმერთი-სიტყვა საქართველოში იშვა თურმე, კანონზომიერად და, – რომ ეს ქვეყანა, რომელიც ლაზარეს (ქართული ენა) მფლობელმა ერმა უნდა დაიცვას, სწორედ ღმერთის მიერ (კანონზომიერება – „ლაზარეს“ შესაბამისად) არის ჯერ-ჯერობით, შეწყნარებული; შეწყნარებულია იგი მხოლოდ თვითგადარჩენის შანსის ჯერ კიდევ შენარჩუნების თვალსაზრისით. ცხადია, სხვა საკითხია ის, რომ გადაუდებელია ამ შანსის გამოყენებისათვის, ზემოხსენებული, ანტი-ეროვნული იდეოლოგიური ჩარჩოს გარღვევა; – რომ ეს გარღვევა, ამ ეტაპზე, უნდა გამოიხატოს ქვეყნის სახელმწიფო ხელისუფლების მხრიდან ორგანიზებით იმისა, რომ ოფიციალური (სახელმწიფოებრივი) გადაწყვეტილების ბაზაზე, მოხდეს ქრისტი-სიტყვის შემცენებისა თუ მასთან ზიარების, ან კიდევ, მის რწმუნებასთან დაკავშირებული, **ეროვნული საზოგადოებრივი მოთხოვნილებების დაკმაყოფილების ფინანსური და ინფორმაციული უზრუნველყოფა.**

3.7. ქვეყანა, თავის მდებარეობითა და ფიზიკურ-გეოგრაფიული გარემოთი, არის რა თავისებურებებით გამორჩეული ოთხყარო, წარმოადგენს თვითგანვითარებისათვის აუცილებელი სტრუქტურულ ერთეულს; ანუ, იგი ობიექტურ საფუძველს დედამიწის სოციალურ-ეკონომიკურად ბალანსირებული თვითგანვითარების უწყვეტობის ორგანიზებისათვის; ამგვარი საფუძვლიანობა განაპირობებს იმას, რომ სახელმწიფოებრივი სისტემა უნდა იყოს დედამიწის თვითგანვითარების პოლიტიკურ-ეკონომიკური მართვის ფორმა. აქედანვე გამომდინარეობს უზენაესი კანონის – „ლაზარეს“ სოციალური მოთხოვნაც, – რომ ქვეყანა უნდა ვითარდებოდეს სახელმწიფოებრივად, ეროვნულ-დემოკრატიული იდეოლოგიის ბაზაზე.

დღევანდელი ქართული სახელმწიფო კი, რომელმაც თავის საშინაო თუ საგარეო ურთიერთობებში დათმო ეკონომიკური ფუნქცია და ამ ურთიერთობების მიზანი თითქმის მთლიანად, დაუქვემდებარა უცხოელი თუ ადგილობრივი კერძო მესაკუთრეების ნებას, უარყოფს (იგნორირებულს ხდის), აღარ ასრულებს დედამიწის თვითგანვითარების პოლიტიკურ-ეკონომიკური ორგანიზაციის ფორმის სოციალურ დანიშნულებას. შესაბამისად, ეს სისტემა, როგორც ამგვარი შინაარსის მატარებელი ფორმა, უნდა აღსდგეს.

4. 2000-წლიანი პერიოდი ამ დროის ქვეყნის სახელმწიფოებრივი აპარატის (ხელისუფლება) საარჩევნო პერიოდებად რეგლამენტირების კვალობაზე ასახავს ადამიანის (სული) საზოგადოებრივი

ეკონომიკური თეორიის თანამედროვე პრობლემები

განვითარების პროცესს. ანუ, ეს დროც და ეს პროცესიც, განსაზღვრულია ასტრო-ფიზიკური უზენაესი კანონის („ლაზარე“) სოციალური მოთხოვნებით რომლებიც ადამიანმა ერისა და მთელი კაცობრიობის დონეზე უნდა დაიცვას; რამე თუ, მის დაცვა-არდაცვაზე, პასუხი ამავე კანონის მიხედვით, ორიათასწლეულის ბოლოს, უკვე მთელს ერს მოეკითხება; ხოლო, ამ კითხვაზე დადებითი პასუხი (დედამინიდან წასული დადებითი სოციალური ენერგია)¹ ასტრო-ფიზიკური სისტემაში განსაზღვრულ დროში, მყისიერად გადაწყვეტს მოცემულ ქვეყანაში ადგილობრივი მკვიდრი ერის არსებობა-არ არსებობის (თვითგანვითარება) საკითხს. ანუ:

4.1. ქვეყანაში, მოცემულ დროში ჩადენილ ადამიანურ ცოდვაზე, უფრო ზუსტად, პოლიტიკურ-ეკონომიკურ სისტემაში საზოგადოებრივი განვითარების კანონის არდაცვაზე პასუხი მოეკითხება (ადამიანის სიცოცხლის ხანგრძლივობის 100 წლის განსაზღვრულობის პირობებში), ამ ქვეყნის მოქალაქე, ყოველი კონკრეტული ადამიანის მოდგმის მე-20 თაობას;

4.2. კეთილგონიერების მიმართ რწმენის (ე.ი. რელიგიური სამსახურების) დანიშნულება ყოფილა (არის) მორწმუნე ადამიანის მიერ თავისი ცოდვებისაგან, თავისი მოდგმა-შთამომავლების დაზღვევა; უფრო კონკრეტულად:

4.3. აშკარავდება ის რომ უზენაესი კანონის – „ლაზარე“ მიხედვით, რწმენის დანიშნულებაა ქვეყანაში, დედამინაზე ადამიანის მოდგმის გადარჩენა იმ განკითხვისაგან რომელიც, თავისთავად, ყოველი ორიათასწლეულის დასრულების ჟამს (განკითხვის ჟამს) გარდაუვალია.

5. საზოგადოებრივი პოლიტიკურ-ეკონომიკური თეორიის განვითარების 2000-წლიანი პერიოდულობა, გულისხმობს რა სახელისუფლო საარჩევნო დროის რეგლამენტაციას, ასეთივე პერიოდულობით, სახელმწიფო საარჩევნო სისტემის განახლებასაც მოიცავს.

უდავია, რომ სახელმწიფო ხელისუფლების საარჩევნო სისტემაში ფარული კენჭისყრის პრინციპი, თავის დროზე (როცა ქვეყანაში ქრისტიანულ-მართლმადიდებლური სარწმუნოების რწმუნება-არრწმუნების საკითხი იდგა), კარგად მოემსახურა მშვიდობიანი საარჩევნო გარემოს შექმნის საქმეს; აქ მორწმუნე და არამორწმუნე ადამიანთა საზოგადოებები უზრუნველყოფილნი იყვნენ არჩევანის თავისუფლებით და ერთდროულად, ისინი ურთიერთან წინააღმდეგობისაგან იყვნენ დაზღვეულნი. ამგვარი მიზანი – მშვიდობიანი საარჩევნო გარემოს

¹ ამის შესახებ იხ. ჩვენი სტატია, ჟურნ. „ეკონომიკა“ №7-8, 2011, გვ. 32..

შექმნა, რომელიც „ლაზარეს“ მიხედვით, უპირველესი შიდასახელმწიფოებრივი დანიშნულებაა, დღევანდელი საქართველოს სახელმწიფოში გატარებული მსოფლიო პოლიტიკურ-ეკონომიკური კურსის შესაბამისად, იგნორირებულია; დაშვებულია რა ადამიანის რელიგიური აღმსარებლობის თავისუფლება და, მეტიც, პროპაგანდირებულია რა თავისუფლება სხვა რელიგიურ აღმსარებლობასთან დამოკიდებულებაში, სახელმწიფოში უკვე წახალისებულია, – მიზანმიმართული ხდება წინააღმდეგობა, ახლა უკვე, ერთის მხრივ, ქრისტიანულ-მართლმადიდებლური სარწმუნოების მატარებლებსა და, მეორეს მხრივ სხვა რელიგიური აღმსარებლობას მინდობილს თუ მატარებელ ადამიანებს შორის; ამ კურსის მიხედვით, ეროვნებების ურთირთინტეგრაციის ლოზუნგითაა იგნორირებული საზოგადოებრივი მოთხოვნილება ადამიანებს შორის სიყვარულის გრძნობის განვითარების მოტივაციაზე, და, ზოგადად, მათ შორის კეთილგონივრული ურთიერთობების ფორმირებაზე, – ეროვნული სულის განვითარებაზე.

ცხადია, რომ აღნიშნული გარემოება განაპირობებს ქვეყანაში ადამიანებს შორის უნდობლობას, სიყალბეს, ურთიერთის გამორიცხავი ინტერესების დომინირებას ყველა საქმეში და, მეტადრე, ფარული კენჭისყრის შედეგებთან მიმართებაში. ანუ, ფარული კენჭისყრის შედეგებზე დაფუძნებული საარჩევნო სისტემა ამ მოცემულ, ახალ დროში, [როცა დედამიწა (ადამიანის ფსიქიკა) მერწყულის მიზიდულობის ძალას ექვემდებარება], როცა ადამიანის აზროვნება არამატერიალისტურად, უფრო კონკრეტულად, მორალური განწყობის მიმართულებით უნდა განვითარდეს, გარდაუვალი ხდება ის, რომ ადამიანმა თავისი არჩევანი ზნეობრივსა¹ და უზნეობას შორის ღიად (არაფარულად) გააკეთოს.

5.1. სახელმწიფოებრივი კრიზისი, ცხადია, ძირითადად ფარული კენჭისყრის საარჩევნო სისტემიდან გამომდინარე „იკვებება“; ანუ დღეს სახელმწიფოებრივი კრიზისის არსი ისაა, რომ საქართველოს დღევანდელი ხელისუფლება, თავისი, მთელი, ე.წ. პოზიციურ-ოპოზიციური სპექტრით, იცავს რა კაპიტალისტურ იდეოლოგიას, უპირისპირდება ქვეყნის თვითგანვითარების ეროვნულ-დემოკრატიულ იდეოლოგიას. ეს უკანასკნელი კი, რომელიც ამ ბოლო წლების მანძილზე შემუშავებულია ქრისტი-სიტყვაზე დაყრდნობით და შემოთავაზებულია ქვეყნისათვის, ჯერ-კიდევ, 1999 წლიდან, პ.გ. „მძლეველისა“ და, ამჯერადაც, ამ უკანასკნელის მემკვიდრის, პ.გ. „ახალი სიტყვა“ მიერ და, რომელიც

1 ზნეობრივი – ჩვეულებრივი (სულხან-საბა).

ეკონომიკური თეორიის თანამედროვე პრობლემები

გადმოცემულია მოკლედ, „მომავლის პროგრამაში“ (აკაკი ჯორჯაძე, თბილისი, 2009) მასობრივი მკითხველისათვის მიუწვდომელია (მცირე ტირაჟის გამო); ხოლო ქვეყნის მასობრივი ინფორმაციის საშუალებებისათვის ეს პროგრამა და, ზოგადად, ახალ სიტყვასთან დაკავშირებული თემა დუმილის საგანია – ტაბუდადებულია¹.

აღნიშნული ფაქტი – ის, რომ ხსენებულ თემას საქართველოში 1995 წლიდან დღემდე, არ შეხებია არც ერთი საინფორმაციო მაუწყებლობა თუ სახელმწიფოებრივი ორგანიზაცია – სახეზეა; იგი, თავისთავად, ინფორმაციის საშუალებების მესაკუთრეების თუ განმკარგულებლების სახელმწიფო ხელისუფლებასთან კორუფციას ნიშნავს და ამხელს „მომავლის პროგრამისა“ თუ ახალი სიტყვის თემის მოსახლეობისათვის დამალვის განზრახვას². ამგვარი, თავისი არსით, პოლიტიკურ სტრატეგიული ზრახვა, რომელსაც ამ კორუფციის მხარეების ერთნაირი – მატერიალისტური – აზროვნება განაპირობებს, მოსახლეობის ცდუნებისა თუ მოტყუების ნიადაგზე ახდენს ქრისტი-სიტყვისა და, მაშასადამე, ადამიანის აზროვნების (მეცნიერება) დაბლოკვას; იგი ქმნის ერის, ქვეყანა-საქართველოსი და აქედან გამომდინარე, თავად, დედამიწის განადგურების საფრთხეს. მატერიალისტური იდეოლოგიის ამგვარი მავნებლობა, ცხადია არ უნდა გამოეპაროს საზოგადოებრივი პოლიტიკურ-ეკონომიკურ მეცნიერებას (ე.ი. სახელმწიფოს); ანუ სახელმწიფომ ეს იდეოლოგია უნდა უარყოს; მან თავისი საქმიანობა ქვეყანაში უკვე უნდა წარმართოს ადამიანური, იგივე, ეროვნული იდეოლოგიის დაკანონება-დამკვიდრების მიმართულებით.

6. ეროვნულ-დემოკრატიული იდეოლოგიის რეალიზაცია, როგორც ახალი დროის საქართველო-სახელმწიფოს ამოცანა, ნიშნავს ქვეყნის პოლიტიკურ-ეკონომიკური ურთიერთობების ორიენტირებას ადგილობრივი მკვიდრი ერის (ყოველი ქართველის და, არა მხოლოდ მდიდარი მოქალაქეების) უფლებების დაცვაზე. ეს იდეოლოგია ოთხყაროს მეთოდზე დაყრდნობით, სახელმწიფოებრივი პრიორიტეტის არამატერიალისტური (სულიერი, მორალური) ფასეულობების წარმოება-კვლავწარმოებაზე გადატანის ნიადაგზე, იცავს რა **თანაბარ-ზომირებას** ერის სტრუქტურული ერთეულების (ოჯახი, გვარი, ტომი) თვით განვითარებაში, ქმნის საფუძველს **ჰარმონიული ერთაშორისი ურთიერთობების, ე.ი. მშვიდობიანი** გზით მსოფლიო პოლიტიკურ-ეკონომიკური სისტემის შემოქმედება-დამკვიდრებისათვის.

¹ ამგვარი ტაბუს შესახებ იხ. ჟურნ. „ეკონომიკა“, №11-12, 2011 წ. გვ. 23-25.

² ნიშანდობლივია ბიბლიური მცნება – „იზრახვის როგორც ურჩხული“.